

قسمت اول

گزارش وضع اقتصادی کشور

با وجود اعمال سیاست‌های انبساطی گسترده توسط برخی کشورها برای مقابله با بحران به وجود آمده و حصول رشد مثبت اقتصاد جهانی، نرخ تورم جهانی در سال ۲۰۱۳ افزایش نیافت که دلیل اصلی آن وجود شکاف زیاد میان تولید بالقوه و بالفعل بود. تورم در این سال نه تنها افزایش نیافت، بلکه به میزان ۰/۳ واحد درصد نسبت به سال ۲۰۱۲ کاهش داشت و از ۴/۲ درصد در سال ۲۰۱۲ به ۳/۹ درصد در سال ۲۰۱۳ رسید. علت اصلی این امر، کاهش نرخ تورم در ایالات متحده آمریکا و اروپا به دلیل رشد خفیف تقاضای کل و قیمت انرژی و مواد غذایی بود. در سال ۲۰۱۳، بیکاری به عنوان اصلی‌ترین چالش سیاست‌مداران، همچنان در سطح بالایی قرار داشت.

۱-۱- اقتصادهای پیشرفته

در میان کشورهای پیشرفته، ایالات متحده آمریکا با رشدی معادل ۱/۵ درصد در سال ۲۰۱۳، نقش عمده‌ای را در رشد اقتصادی جهان ایفا نمود. نرخ رشد این کشور در نیمه اول سال معادل ۱/۲ درصد بود که به طور غیر قابل پیش‌بینی در نیمه دوم سال افزایش یافته و به ۳/۳ درصد رسید. دلیل اصلی این افزایش غیر منتظره، افزایش تقاضای بخش خصوصی، افزایش موجودی انبارها و رشد بالای صادرات به ویژه در زمینه صادرات محصولات نفتی بود. این امر در حالی است که بخشی از افزایش تقاضای بخش خصوصی توسط سیاست‌های انقباضی مالی و کاهش شدید مخارج دولت خنثی گردید. سیاست‌های

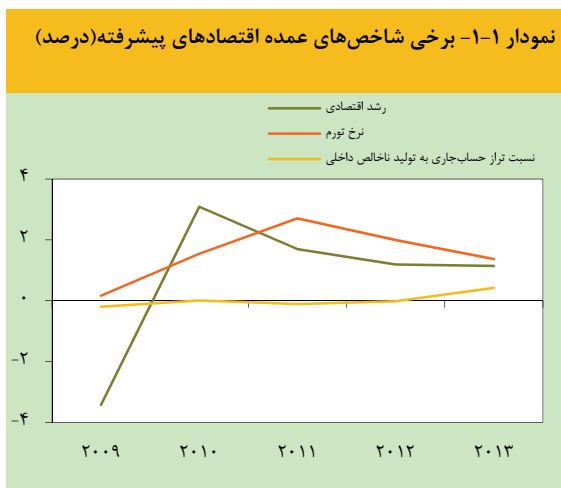
در نیمه اول سال ۲۰۱۳، رشد اقتصادی جهان معادل ۲/۷ درصد بود؛ لیکن در نیمه دوم سال به طور غیر منتظره‌ای افزایش یافت و به ۳/۷ درصد رسید. بخشی از غیر منتظره بودن رشد اقتصادی جهان در نیمه دوم سال ۲۰۱۳ را می‌توان به افزایش موجودی انبارها مرتبط دانست که با افزایش تقاضا در آینده کاهش خواهد یافت. در مجموع، نرخ رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۱۳ به ۳/۳ درصد رسید؛ گرچه این رشد در مناطق مختلف جهان متفاوت بود.

در حالی که کشورهای توسعه‌یافته نقش عمده‌ای را در بهبود وضعیت و رشد اقتصادی جهان داشتند، سهم اقتصادهای نوظهور در این رشد ناچیز بود. بخش عمده رشد اقتصادی در کشورهای پیشرفته مربوط به اقتصاد آمریکا بوده است.

در پی بحران به وجود آمده، در بسیاری از کشورها به ویژه کشورهای توسعه‌یافته، سیاست‌های انبساطی جدیدی نظیر سیاست‌های پولی غیر متعارف اعمال شد. در نتیجه اعمال سیاست‌های پولی انبساطی در این سال، ثبات بازارهای مالی از طریق افزایش نقدینگی و کاهش ریسک‌های بازار، تقویت شد و تمایل سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری افزایش یافت. به دنبال افزایش تقاضا برای سرمایه‌گذاری، قیمت دارایی‌های مالی در اقتصادهای توسعه‌یافته، افزایش یافت که این امر موجب حرکت جریان سرمایه به سمت اقتصادهای در حال گذار گردید. با این حال، اطمینان به وجود آمده، شکننده بود و بازارهای مالی تمایل داشتند که جلوتر از بخش واقعی حرکت کنند.

فصل ۱ خلاصه‌ای از وضع اقتصادی جهان

بالای بدهی، پایداری شکاف تولید و تجزیه بخش مالی^(۱) همچنان از جمله مشکلات اقتصادی این منطقه بودند. در سال ۲۰۱۳، حوزه یورو نیز شاهد نرخ تورم پایین و در سطح ۱/۳ درصد بود.



در ژاپن، از ابتدای سال ۲۰۱۳ بسته سیاست‌های مالی محرک رشد اقتصادی معرفی شد. با این حال، روند رشد این کشور با کاهش مواجه شد؛ به طوری که نرخ رشد اقتصادی با ۰/۱ درصد کاهش از ۱/۷ درصد در سال ۲۰۱۲ به ۱/۶ درصد در سال ۲۰۱۳ رسید. سیاست‌های پولی انبساطی غیر متعارفی که از آوریل ۲۰۱۳ در ژاپن به کار گرفته شد، موجب کاهش بازدهی سهام بلندمدت و افزایش انتظارات تورمی گردید. همچنین، در نتیجه اعمال سیاست‌های مذکور، این ژاپن تضعیف شد؛ اما این کاهش ارزش نتوانست به حد کافی صادرات را افزایش دهد. بنابراین، اگرچه مصرف بخش خصوصی و مخارج دولتی در این کشور بالا بود، ولی به دلیل افزایش ناچیز صادرات و در مقابل، حجم بسیار بالای واردات (ناشی از بالا بودن تقاضای داخلی و سطح بالای واردات انرژی)، آهنگ رشد اقتصادی در این کشور ناچیز بوده است. به علاوه، با بهبود اندک شرایط اقتصادی و

مذکور موجب کاهش ۱/۲۵ تا ۱/۵ درصدی رشد تولید ناخالص داخلی شد. در این سال به دلیل افزایش قیمت مسکن و سهام و کاهش میزان بدهی خانوارها نسبت به درآمد قابل تصرف آنها (که خالص ثروت آنها را بالاتر از مسیر بلندمدت آن قرار می‌داد) میزان مخارج مصرفی افزایش یافت.

در سال ۲۰۱۳، نرخ بیکاری در آمریکا کاهش یافت و به ۷/۴ درصد رسید. بخش عمده‌ای از این کاهش مربوط به کاهش نرخ مشارکت نیروی کار بود که در پایان سال به حدود ۰/۶ درصد رسید. با وجود کساد اقتصادی در این کشور، نرخ تورم شاخص قیمت مصرف‌کننده در سال ۲۰۱۳ مثبت و معادل ۱/۵ درصد بود. همچنین در این سال، به علت افزایش تولید داخلی انرژی و کاهش واردات نفتی، کسری حساب جاری به میزان ۲/۳ درصد تولید ناخالص داخلی کاهش یافت و به کمترین میزان خود در ۱۵ سال اخیر رسید.

رشد اقتصادی کانادا در سال ۲۰۱۳ تقویت شد و از ۱/۹ درصد در سال ۲۰۱۲ به ۲/۰ درصد در سال ۲۰۱۳ رسید. البته قرار بود که تقاضای کل از سمت مخارج مصرفی خانوار و ساخت و ساز مسکن به سمت صادرات و سرمایه‌گذاری در کسب و کار منتقل شود که این امر در سال ۲۰۱۳ به طور کامل محقق نشد.

اگرچه رشد اقتصادی حوزه یورو در سال ۲۰۱۳ حدود ۰/۵ درصد کاهش یافت، اما بعد از یک دوره طولانی کاهش تولید، سرانجام در نیمه دوم این سال، از رکود خارج شد و به رشد اقتصادی مثبت رسید. از جمله عوامل اصلی خروج از رکود، افزایش تقاضای داخلی در نتیجه اتخاذ سیاست‌های مالی انبساطی مناسب و نیز افزایش خالص صادرات بود. به علاوه، در این سال تراز تجاری منطقه نیز بهبود یافت. با وجود مثبت شدن نرخ رشد اقتصادی، بالا بودن نرخ بیکاری (۱۲/۰ درصد)، میزان

۱- financial fragment

گزارش اقتصادی و ترازنامه سال ۱۳۹۲

در مجموع، نرخ رشد اقتصادهای پیشرفته در سال ۲۰۱۳ به ۱/۱ درصد بالغ گردید و نرخ تورم شاخص کالاها و خدمات مصرفی با ۰/۶ واحد درصد کاهش نسبت به سال قبل به ۱/۴ درصد رسید. بیکاری در میان کشورهای توسعه‌یافته در سطح بالای ۷/۹ درصد بود که در این میان، نرخ بیکاری در حوزه یورو به دلیل اتخاذ سیاست‌های مالی شدیداً انقباضی بیش از سایر مناطق اقتصادی پیشرفته و معادل ۱۲/۰ درصد بود.

همچنین در نتیجه کاهش ارزش^(۱) ین ژاپن، تورم در این کشور شروع به افزایش نمود. با این حال، محدود بودن رشد دستمزدهای اسمی موجب شد تا تورم نتواند به هدف ۲ درصدی خود نزدیک شود. اگرچه بازار نیروی کار چندان رو به بهبود نبود، اما پیر بودن جمعیت این کشور باعث شد تا نرخ بیکاری مسیری نزولی را طی کند و در سال ۲۰۱۳ به ۴/۰ درصد برسد.

جدول ۱-۱- برخی شاخص‌های عمده اقتصادهای پیشرفته

(درصد)

تراز حساب‌جاری به تولید ناخالص داخلی	نرخ تورم		رشد اقتصادی			
	۲۰۱۳	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۲		
۰/۴	۰/۰	۱/۴	۲/۰	۱/۱	۱/۲	اقتصادهای پیشرفته
-۲/۳	-۲/۸	۱/۵	۲/۱	۱/۵	۲/۲	ایالات متحده
۱/۸	۱/۲	۱/۳	۲/۵	-۰/۳	-۰/۸	حوزه یورو
۶/۴	۶/۸	۱/۶	۲/۱	۰/۴	۰/۶	آلمان
-۰/۸	-۱/۲	۱/۰	۲/۲	۰/۷	۰/۲	فرانسه
۰/۹	-۰/۴	۱/۳	۳/۳	-۱/۷	-۲/۸	ایتالیا
۱/۴	-۰/۳	۱/۴	۲/۴	-۱/۲	-۲/۱	اسپانیا
۰/۸	۱/۰	۰/۴	۰/۰	۱/۶	۱/۷	ژاپن
-۴/۵	-۳/۷	۲/۶	۲/۸	۱/۷	۰/۷	انگلستان
-۳/۰	-۳/۳	۱/۰	۱/۵	۲/۰	۱/۹	کانادا

ماخذ: صندوق بین‌المللی پول، «گزارش چشم‌انداز اقتصاد جهان»، اکتبر ۲۰۱۵

فعالیت‌های اقتصادی در کشورهای نوظهور و در حال توسعه آسیایی در نیمه دوم سال ۲۰۱۳ شدت گرفت. این فعالیت‌ها شامل صادرات به کشورهای توسعه‌یافته به ویژه ایالات متحده آمریکا و حوزه یورو بود. در این دوره، تقاضای داخلی تقویت شد و خرده‌فروشی در منطقه آسیا رونق گرفت. در این میان، کشورهایی که از زیرساخت‌های قوی‌تری برخوردار بودند سعی کردند آثار منفی ناشی از جریان آرام ورود سرمایه را که از اواسط سال ۲۰۱۳ ایجاد شده بود، خنثی نمایند. در مجموع، نرخ رشد اقتصادی کشورهای نوظهور آسیایی در سال ۲۰۱۳ به ۷/۰ درصد و نرخ تورم آنها به ۴/۸ درصد رسید. در برخی اقتصادهای نوظهور آسیایی نظیر چین و هند روند بهبود وضعیت اقتصادی به خوبی شکل گرفت، به گونه‌ای که نرخ رشد آنها بسیار بالاتر از نرخ رشد کشورهای پیشرفته و به ترتیب معادل ۷/۷ و ۶/۹ درصد بود.

۲-۱- اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه

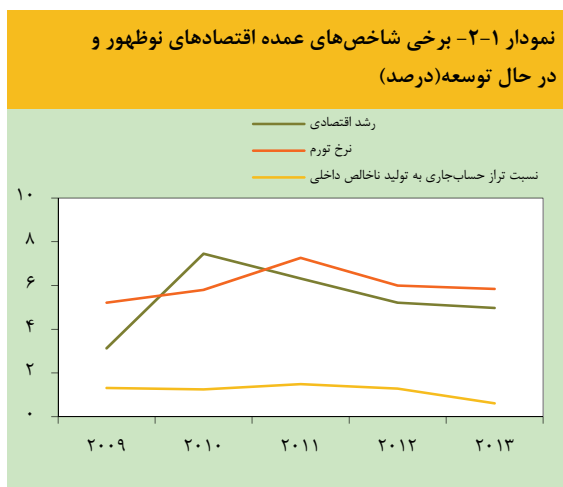
اقتصاد کشورهای نوظهور و در حال توسعه در نیمه دوم سال ۲۰۱۳ بهبود یافت. در این کشورها، تکانه‌های ضعیف‌تر در مقایسه با اقتصادهای توسعه‌یافته نشان‌دهنده دو نیروی متضاد اثرگذار بر رشد اقتصادی بود. از یک طرف، به علت بهبود وضعیت اقتصادی کشورهای توسعه‌یافته و نیز به دنبال تضعیف پول این کشورها، صادرات این مناطق افزایش یافت. از طرف دیگر، شرایط بازارهای مالی داخلی و زمینه برای ورود منابع مالی خارجی نامساعد بود و سرمایه‌گذاری در این کشورها همچنان در سطوح پایین قرار داشت. این عوامل در کنار محدودیت‌های ساختاری موجود، از جمله مشکلات اساسی اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه بود. نرخ رشد این اقتصادها در سال ۲۰۱۳ با ۰/۲ واحد کاهش نسبت به سال قبل به ۵/۰ درصد رسید.

1- depreciation

فصل ۱ خلاصه‌ای از وضع اقتصادی جهان

گرفت. در این دوره، نرخ رشد اقتصادی این کشورها ۲/۲ درصد بود. علی‌رغم بالا بودن تقاضای مصرفی، فعالیت‌های اقتصادی کشورهای مستقل مشترک‌المنافع به دلیل سرمایه‌گذاری اندک و روند کند بهبود اقتصاد جهان، رشد محدودی داشت. در این سال نرخ رشد کشور روسیه نیز همچنان پایین و معادل ۱/۳ درصد بود.

نرخ رشد اقتصادی جنوب صحرای آفریقا^(۳) در سال ۲۰۱۳ همچنان بالا و تقریباً معادل ۵/۲ درصد بود. این رشد به طور عمده به دلیل بهبود تولید محصولات کشاورزی و سرمایه‌گذاری در منابع طبیعی و زیرساخت‌ها حاصل شد. در سرتاسر منطقه مذکور به ویژه در مناطق محروم و آسیب‌پذیر رشد اقتصادی بالایی وجود داشت و پیش‌بینی می‌شود این رشد در سال ۲۰۱۴ شتاب گیرد. در نیجریه نیز علی‌رغم پیدایش مشکلات امنیتی در شمال این کشور در نیمه اول سال ۲۰۱۳، به دلیل افزایش قیمت نفت، رشد اقتصادی در سطوح بالا باقی ماند.



در مقابل، رشد اقتصادی در آفریقای جنوبی به روند نزولی خود ادامه داد. این امر به طور عمده مربوط به روابط صنعتی نامناسب در بخش معدن، عرضه محدود الکتریسیته، اندک بودن سرمایه‌گذاری خصوصی و اعتماد ضعیف مصرف‌کنندگان و سرمایه‌گذاران بود.

در کشورهای در حال توسعه اروپایی نیز بهبود وضعیت اقتصادی در سال ۲۰۱۳ ادامه یافت و رشد اقتصادی در این کشورها به ۲/۹ درصد رسید. البته در نیمه دوم سال، بروز نوسانات شدید در بازارهای مالی این منطقه به خروج جریان سرمایه و کاهش سرعت رشد اقتصادی انجامید. دلیل بهبود وضعیت اقتصادی منطقه اروپای در حال توسعه، افزایش تقاضای خارجی بود. البته در این مورد، کشور ترکیه و کشورهای بالتیک استثنا بودند؛ زیرا رشد اقتصادی در این مناطق ناشی از افزایش مصرف بخش خصوصی بود. نرخ تورم کشورهای در حال توسعه اروپایی در سال ۲۰۱۳ به ۴/۳ درصد رسید که نسبت به سال قبل ۱/۷ واحد درصد کاهش داشت. نرخ تورم هسته^(۱) نیز در بسیاری از کشورها پایین بود و در کشورهای نظیر بلغارستان، کرواسی و رومانی با کاهش مواجه شد. از جمله دلایل این امر نیز منفی بودن شکاف تولید، پایین بودن سطح تقاضای داخلی و اعتبار ضعیف سیستم بانکی بود.

در سال ۲۰۱۳، اقتصاد کشورهای آمریکای لاتین و کاراییب نیز رشد مطلوبی نداشتند. در این کشورها، سطح فعالیت‌های اقتصادی همچنان روند نزولی خود را طی نمود و نرخ رشد این منطقه به ۲/۹ درصد رسید که بسیار کمتر از نرخ‌های مشاهده شده در سال‌های اخیر بود. در این دوره، سرمایه‌گذاری ضعیف و سطح پایین تقاضا برای صادرات به همراه وجود تنگناهای محدودکننده سمت عرضه اقتصاد، از جمله دلایل نرخ رشد پایین در کشورهای آمریکای لاتین و کاراییب بود. اگرچه در سال ۲۰۱۳ بازارهای پول، سهام و اوراق قرضه در این حوزه به خوبی به فعالیت خود ادامه دادند، اما سطح فعالیت آنها پایین‌تر از سال قبل بود.

رشد اقتصادی در کشورهای مستقل مشترک‌المنافع^(۲) نیز در سال ۲۰۱۳ به روند کاهشی خود ادامه داد و به دلیل تنش‌های ژئوپلیتیکی این روند نزولی در ابتدای سال ۲۰۱۴ شدت

۱- core inflation

۲- Commonwealth of Independent States(CIS)

۳- Sub-Saharan Africa

جدول ۱-۲- برخی شاخص‌های عمده اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه

(درصد)

تراز حساب جاری به تولید ناخالص داخلی	نرخ تورم		رشد اقتصادی			
	۲۰۱۳	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۲		
۰/۶	۱/۳	۵/۸	۶/۰	۵/۰	۵/۲	اقتصادهای نوظهور و در حال توسعه
۰/۷	۱/۰	۴/۸	۴/۷	۷/۰	۶/۸	کشورهای در حال توسعه آسیایی
۱/۶	۲/۵	۲/۶	۲/۶	۷/۷	۷/۷	چین
-۱/۷	-۴/۸	۱۰/۰	۱۰/۲	۶/۹	۵/۱	هند
-۰/۱	۰/۳	۴/۶	۳/۸	۵/۱	۶/۲	آسه‌آن(ASEAN)(۱)
-۳/۸	-۴/۵	۴/۳	۶/۰	۲/۹	۱/۳	کشورهای نوظهور و در حال توسعه اروپایی
۰/۷	۲/۵	۶/۴	۶/۲	۲/۲	۳/۴	کشورهای مستقل مشترک‌المنافع
۱/۶	۳/۵	۶/۸	۵/۱	۱/۳	۳/۴	روسیه
۱۰/۲	۱۲/۰	۹/۱	۹/۸	۲/۳	۵/۰	خاورمیانه، شمال آفریقا، افغانستان و پاکستان
-۲/۹	-۲/۴	۶/۷	۵/۷	۲/۹	۳/۱	آمریکای لاتین و حوزه کاراییب
-۳/۸	-۳/۵	۶/۲	۵/۴	۲/۷	۱/۸	برزیل
-۲/۴	-۱/۴	۳/۸	۴/۱	۱/۴	۴/۰	مکزیک
-۲/۴	-۱/۹	۶/۶	۹/۴	۵/۲	۴/۳	جنوب آفریقا

۱- شامل کشورهای اندونزی، مالزی، فیلیپین، سنگاپور و تایلند می‌باشد.

ماخذ: صندوق بین‌المللی پول، «گزارش چشم‌انداز اقتصاد جهان»، اکتبر ۲۰۱۵

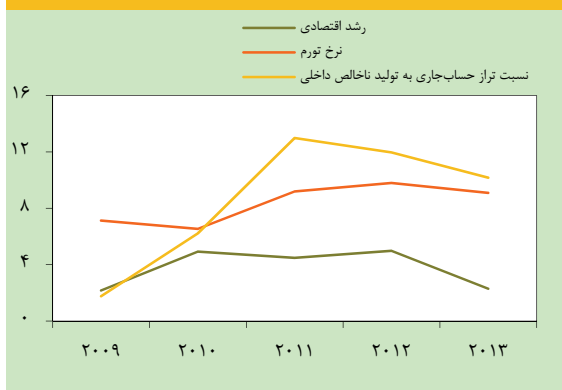
۱-۳- حوزه مناپ^(۱) و آسیای میانه

رشد اقتصادی کشورهای منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا، افغانستان و پاکستان در سال ۲۰۱۳ به دلیل کاهش سطح تولید نفت و سرمایه‌گذاری اندک بخش خصوصی در کنار ادامه روند تحولات و درگیری‌های سیاسی، در سطح پایین و معادل ۲/۳ درصد بود. این در حالی است که رشد اقتصادی در سال ۲۰۱۲ معادل ۵/۰ درصد بود. همچنین، عواملی نظیر ضعف بودن اعتماد عمومی، سطح بالای بیکاری و وجود کسری بودجه بالا در بسیاری از کشورهای این حوزه، چشم‌انداز آینده اقتصادی این منطقه را با مخاطره مواجه ساخته است.

رشد اقتصادی در کشورهای صادرکننده نفت این حوزه در سال ۲۰۱۳ به ۱/۹ درصد رسید که این رقم کمتر از نصف نرخ رشد اقتصادی مشاهده شده در سال‌های اخیر بود. در اقتصادهای غیر نفتی نیز رشد اقتصادی از طریق سرمایه‌گذاری بخش دولتی در زیرساخت‌ها و افزایش اعتبارات خصوصی حاصل شد. با این حال، کاهش تقاضای جهانی نفت، افزایش عرضه نفت از سوی ایالات متحده آمریکا و نیز اختلالات عرضه به وجود آمده در این ناحیه (به ویژه در کشور لیبی) به افزایش موج بی‌ثباتی انجامید؛ در نتیجه، تولید نفت به حدود یک سوم ظرفیت موجود تنزل یافت و رشد بخش‌های مرتبط با نفت در اقتصادهای مربوطه کاهش پیدا کرد.

۱- Middle East and North Africa, Afghanistan and Pakistan(MENAP)

نمودار ۱-۳- برخی شاخص‌های عمده اقتصادی حوزه مناپ و آسیای میانه(درصد)



در کشورهای واردکننده نفت این منطقه، پس از گذشت سه سال از ناآرامی‌های موسوم به بهار عربی، رشد اقتصادی همچنان با کندی مواجه بود. نااطمینانی‌های ناشی از تغییرات سیاسی و ناآرامی‌های اجتماعی و مشکلات ساختاری حل نشده به کاهش سطح اعتماد و فعالیت‌های اقتصادی دامن زد. علی‌رغم سیاست‌های پولی و مالی حمایتی در این اقتصادها، رشد اقتصادی این حوزه در سال ۲۰۱۳ معادل ۳/۱ درصد بود که از نرخ رشد مورد نیاز برای کاهش نرخ بیکاری بالا و ارتقای استانداردهای زندگی پایین‌تر بود.

نرخ تورم حوزه مناپ در سال ۲۰۱۳ به دلیل کندی فعالیت‌های اقتصادی و در برخی موارد سیاست‌های پولی انقباضی، از ۹/۸ درصد در سال ۲۰۱۲ به ۹/۱ درصد کاهش یافت.

جدول ۱-۳- برخی شاخص‌های عمده اقتصادهای حوزه خاورمیانه و شمال آفریقا، افغانستان و پاکستان (درصد)

تراز حساب جاری (درصد از تولید ناخالص داخلی)		نرخ تورم		رشد اقتصادی		
۲۰۱۳	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۲	
۱۰/۲	۱۲/۰	۹/۱	۹/۸	۲/۳	۵/۰	خاورمیانه و شمال آفریقا، افغانستان و پاکستان
۱۵/۲	۱۷/۳	۱۰/۴	۱۰/۴	۱/۹	۵/۹	کشورهای صادرکننده نفت
-۵/۲	-۶/۲	۹/۱	۹/۳	۳/۱	۲/۹	کشورهای واردکننده نفت

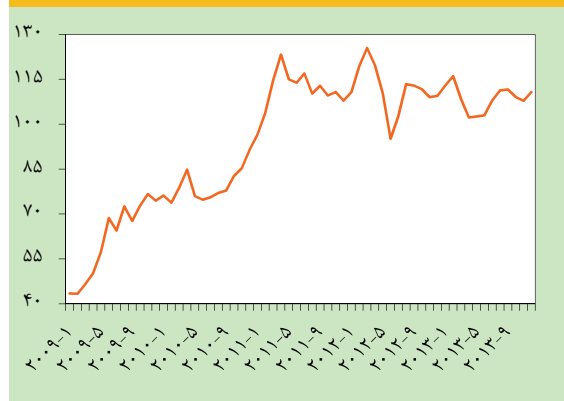
ماخذ: گزارش «چشم‌انداز اقتصاد منطقه‌ای (خاورمیانه و شمال آفریقا)»، صندوق بین‌المللی پول، اکتبر ۲۰۱۵ و گزارش «چشم‌انداز اقتصاد جهان»، صندوق بین‌المللی پول، اکتبر ۲۰۱۵

۴-۱- تحولات قیمت مواد اولیه و نفت خام

از اکتبر ۲۰۱۳، قیمت انرژی به دلیل خنثی شدن آثار کاهش قیمت نفت خام توسط آثار افزایش قیمت گاز طبیعی و زغال‌سنگ به طور قابل ملاحظه‌ای یکنواخت و هموار شد. افزایش قیمت گاز طبیعی ناشی از سرد شدن بیش از حد هوای ایالات متحده و افزایش قیمت زغال‌سنگ به دلیل کاهش عرضه از سوی کشورهای صادرکننده آن بود. قیمت نفت خام هم عمدتاً به دلیل افزایش عرضه آن در آمریکای شمالی کاهش یافت.

برای نفت (۱/۲ میلیون بشکه در روز) بود که در نتیجه موجب کاهش قیمت آن شد. در مقابل، از سوی کشورهای عضو سازمان اوپک فشارهایی در جهت افزایش قیمت نفت اعمال شد. این فشارها عمدتاً به دلیل اختلالات ایجاد شده در عرضه نفت برخی کشورهای عضو اوپک نظیر لیبی، نیجریه، سوریه، یمن و ایران (به دلیل اعمال تحریم‌های اقتصادی) بود.

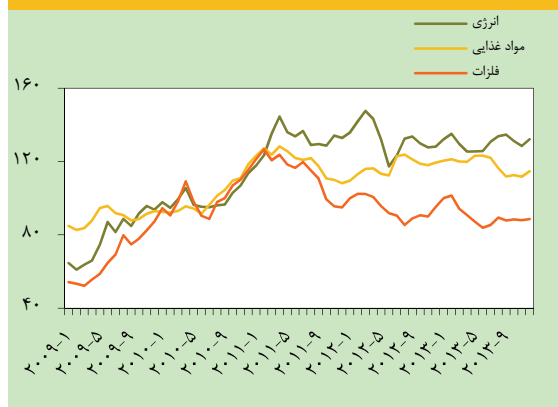
نمودار ۱-۵- قیمت نفت خام برنت (دلار)



در اواخر سال ۲۰۱۳، قیمت فلزات در سطوح ثابتی قرار گرفت که حدوداً ۳۰ درصد پایین‌تر از حداکثر قیمت‌های مشاهده شده در اوایل سال ۲۰۱۱ بود. در این دوره، اکثر بازارهای فلزات با مازاد مواجه بودند. در حالی که تقاضای کل فلزات در سال ۲۰۱۳ رشد بسیار کندی داشت، عرضه آن به شدت افزایش یافت که موجب کاهش قیمت فلزات گردید.

در بازار مواد غذایی، تولید محصولات زراعی در سال ۲۰۱۳ افزایش یافت، به گونه‌ای که به کاهش قیمت جهانی آن انجامید. کاهش قیمت مواد اولیه به ویژه انرژی و مواد غذایی از دلایل عمده کاهش نرخ تورم در سطح جهان در سال ۲۰۱۳ بود.

نمودار ۱-۴- شاخص قیمت مواد اولیه (۲۰۱۰=۱۰۰)



کشورهای غیر عضو سازمان اوپک در سال ۲۰۱۳ عرضه نفت را به میزان ۱/۳ میلیون بشکه در روز افزایش دادند که از این میزان، به طور خالص ۱/۲ میلیون بشکه در روز مربوط به افزایش تولید پلمه سنگ نفتی^(۱) آمریکا و ۰/۲ میلیون بشکه در روز مربوط به افزایش عرضه شنه‌های آغشته به نفت^(۲) کانادا بود. در مجموع، این میزان افزایش در عرضه کمی بیش از رشد تقاضا

۱- Shale oil
۲- Oil sands